

Už nemusím dělat líbivé věci

„Když jsem sháněl materiály do knížky o úspěchu, tak jsem zjistil, že poctivost nemá vliv na úspěch. Není to líbivé, ale je to tak. Jsou úspěšní lidé, kteří jsou poctiví a jsou úspěšní darebáci,“ říká **Ivo Toman**, jeden z nejlepších školitelů v oblastech vedení lidí a osobního rozvoje, ale i člověk postižený Tourettovým syndromem.

On sám úspěšný je. Podle jeho definice je totiž úspěšný ten, kdo si zařídí život podle svých představ. „Vstávám, v kolik chci, vydělal jsem dost peněz, takže můžu i říkat, co chci. Pamatuji si, že v dobách, kdy jsem začínal přednášet, tak mi ti, co mě platili, řekli, že to a to už nechtějí příště slyšet. Když mi tohle někdo řekne dnes, je mi to jedno. Prostě, když se ti to nelíbí, školit tě nebudu. Dokonce ani nejvýznamnější podnikatelé si mi nedovolí říct, co mám a co nemám říkat. Z tohoto pohledu jsem úspěšný. Pracuji tak, jak chci. A vlastně už nedokážu rozlišit, jestli je to práce nebo zábava. Když čtu knihu o osobním rozvoji nebo marketingu, tak už nedokážu říct, jestli ji čtu proto, že je to můj koníček, nebo že si z ní můžu něco vzít pro svou profesi,“ vypočítává.

Existuje i nějaká definice, podle níž jste neúspěšný?

Pokud bych se měřil finančně a chtěl bych konkurovat nějakému miliardáři, tak to ještě úspěšný nejsem. Záleží, jak se na to díváte.

Moje švagrová je zdravotní sestra v léčebně dlouhodobě nemocných. Když pomůže dvaceti lidem od posledního utrpení, je úspěšná? Já myslím, že ano.

Definice úspěchu je mnoho. Třeba oxfordský výkladový slovník říká, že úspěch je dosažení naplánovaného cíle. S tím moc nesouhlasím.

Protože můžete být úspěšný i bez plánování. Náhodou se na vás usměje štěstí. Jana Štefánková šla po ulici a najednou ji oslovil cizí člověk, jestli nechce něco nafotit. A prásk ho, najednou se stala modelkou a playmate. To asi nebylo plánované.

Říkal jste, že už si nemusíte nechat od nikoho nic diktovat. Na druhou stranu nasloucháte lidem, nebo už se dostáváte do fáze, že všechno víte nejlépe?

Moje žena říká, že nenaslouchám, ale já se snažím (*smích*). Myslím si, že v oblasti osobního rozvoje jsem opravdu dobrý, takže kolikrát jsem i arogantní. Na druhou stranu se v práci obklopuji mladými lidmi. Zrovna teď jsme přijali jedenadvacetiletého hochy na online marketing. Člověku, který je mou pravou rukou, je třicet tři. Svým kolegům jednoznačně naslouchám.

Víte, vyrostl jsem na jedné obrazovce, která měla dva české a dva polské programy, s tím, co mají k dispozici dnešní mladí, se to vůbec nedá srovnat.

Kde jste vyrůstal?

Ve vesnici Stonava u polských hranic blízko Karviné. Je to poznat. Mám, jak se říká, krátký zobak. Zrovna včera jsem použil slovo flajstr a nikdo nevěděl, co tím myslím. Flajstr je náplast.

Jaké máte vzdělání?

V současné době se můžu chlubit, že mám zahraniční vzdělání, protože jsem studoval na Slovensku dřevařskou školu ve Zvolenu se specializací na nábytek. Tehdy to byla snad jediná škola v Československu.

Co máte dnes společného s nábytkem?

S manželkou. Nejvíce peněz vydělal díky společnému nápadu, Revoluční angličtině.

Nic. Ale měl jsem. Myslel jsem si, že budu nejlepší nábytkář na světě. To bylo ještě v době, kdy jsem žil v domnění, že nábytku rozumím. Realita mě vyvedla z omylu. Byl jsem velmi špatný.

V Havířově jsem zprivatizoval jednu malou stolárnu, na dluh a ještě jako fyzická osoba. To byla velká chyba. Měl jsem založit společnost s ručením omezeným. Nedařilo se mi, takže jsem nesplácel úvěr. Nakonec jsem skončil s dluhem tři miliony korun u státu, ze kterého penále udělalo pět miliónů. Vše jsem pak splatil. Byl jsem velký sponzor našeho státu.

Pak mě oslovil jeden známý, jestli nechci zkusit přímý prodej. To se mi zalíbilo, protože se mi začalo dařit.

Co jste prodával?

Nejdřív finanční produkty a potom potravinové doplňky. Pak jsem založil vlastní firmu. Školil jsem a pro lidi to bylo motivační. Říkali si, že když můžu být úspěšný já i s tiky, které mám kvůli Tourettově syndromu, dokáže to každý.

Začal jsem si školení nahrávat, vydával jsem nahrávky a potom i knížky. To byl začátek úspěchu.

V čem vám Tourettův syndrom zneprjemňuje život?

Je to vrozená choroba, která se začne projevovat s prvními stresy, tedy v období, kdy děti nastupují do školy.

Tourettův syndrom mi například brání i v soustředění. Něco čtu, hlava mi sama cukne do strany a znovu hledám místo, kde jsem přestal.

Esoterici říkají, že jsem úspěšný právě díky tomu, že mám Tourettův syndrom. To je podle mne hloupost. Jsem úspěšný navzdory tomu. Mám velkou vnitřní motivaci.

Esoterici říkají, že jsem úspěšný právě díky tomu, že mám Tourettův syndrom. To je podle mne hloupost. Jsem úspěšný navzdory tomu. Mám velkou vnitřní motivaci.

Které období pro vás bylo obzvláště těžké?

Když jsem přišel do věku, kdy se kluci začínají zajímat o holky. Puberta byla hodně těžká.

Jste velmi výřečný. Absolvoval jste v tomto směru nějaké školení?

Samozřejmě. Když jsem dělal multi-level marketing, hlavně finančnictví. Ono je to takové neoblíbené, spousta lidí řekne, já bych to nedělal. Ale protože je to tak neoblíbené, dostanete výborné školení, abyste uspěli.

Pak jsem školení dělal sám. A abych uspěl v tom lidském stádu, musel jsem se snažit být lepší než ti normální, protože mám ty tiky. Pracuji na sobě pořád, snažím se trénovat a vzdělávat.

Jak vypadá váš běžný den?

Vstávám okolo deváté, jsem noční pták. Buď pracuji doma, nebo jdu do kanceláře. Nejdřív vyřídím to, co musím, a pak dělám na dlouhodobých věcech. Na tom, co mi přinese peníze.

Na napsání knížky je potřeba hodně času. Přípravuji nové školení, na kterém dělám už od prosince. S manželkou hodně cestujeme. Nepracuji v kuse. Rád se podívám na nějaký dobrý film, sleduji

fotbal, basketbal. Z kanceláře domů jdu okolo šesté. To mám takový útlum, ale třeba kolem osmé jdu pracovat znovu. Miluji víkendy. To mi nikdo nevolá a mám klid na práci.

Co vás vlastně živí?

Úplně největší sumu jsem vydělal na Revoluční angličtině, kterou jsme vymysleli spolu s manželkou. Ta metoda je založená na doslovných překladech, které je potřeba nějak ukotvit v hlavě. To se dělá tak, že si nahrávku prostě pustíte třeba místo nějaké hudby v pozadí. Takže tu angličtinu dostanete do hlavy, aniž byste měl pocit toho hnusného učení.

Moje žena je génius na jazyky. Přišli jsme s tím v roce 2004. Zalepilo to všechny mé dluhy, které jsem do té doby pomalu splácel. Po určité době se ale samozřejmě přestala prodávat tak jako na začátku. Byly doby, kdy se jí prodalo 80 kusů denně, dnes jsou to dvě, tři. To je, jako když kombajn sklídí brambory z pole. Tu největší úrodu už máme za sebou, teď už jen chodíme a sbíráme jednotlivé brambory.

V roce 2007 jsem na popud manželky rozjel novou kariéru a začal školit v oblastech vedení lidí a osobního rozvoje. Z toho také vznikly knížky. Za těch pár let jsem si vydobyl pozici celkem úspěšného školitele, v Česku asi i nejdražšího.

Na základě vlastní zkušenosti jste napsal knihu *Absťák, ve které radíte, jak přestat kouřit. Kolik cigaret denně jste kouřil?*

Ze začátku to bylo méně než krabička. Pak jsem se utěšoval tím, že je to krabička, a přitom už to bylo víc. Závislost prostě roste. Zajímavé je, že jsem začal kouřit až ve dvaceti letech. Do té doby jsem byl velký odpůrce kouření. Když si otec doma zapálil, tak jsem demonstrativně odcházel a třískal dveřmi. Bez měsíce jsem kouřil 26 let. Je to rok, co jsem přestal. V *Absťáku* jsem popsal postup, jak to udělat, když chcete přestat kouřit.

Přestal jste ze dne na den?

Ano. Dřív jsem zkoušel přestat i postupně, ale to nefunguje. Zajímavé je,

že někteří lékaři to doporučují, ale je to pitomost. Pouze ubíráte z toho, po čem vlastně toužíte.

Jde o to přiznat si, že jste na něčem závislí. Když jsem se nad tím začal zamýšlet, došlo mi, že chemická závislost na nikotinu je strašně slabá. Horší je ta psychická. Kuřák jde spát, celou noc nebude kouřit a je v pohodě, ale řekněte mu, že teď dvě hodiny poletí letadlem a nebude si moct zapálit, to si dá rychle dvě cigarety za sebou.

Když se nad tím člověk zamyslí, pokud přežijete první dva dny nekouření, pak už je to jen problém, který máte ve své hlavě.

Obešel jste se i bez náhradních zdrojů nikotinu?

To je právě ten problém, elektronické cigarety, nikotinové náplasti... Vy nesmíte dál dávat tělu nikotin, vy to musíte utnout.

Na Facebooku jsem oslovil lidi, aby mi posílali své příběhy o tom, jak přestávali kouřit a zjistil jsem, že my kuřáci si pořád lžeme, nedokážeme si přiznat, že jsme závislí. I když už rok nekouřím, jsem stále kuřák, abstinující kuřák. Můj bratr přestal

před dvaceti lety pít, ale pořád je alkoholik, i když si nedá skleničku ani na narozeniny. Podařilo se mu něco obdivuhodného, protože on je horník. A mezi horníky je snad jediný, kdo nepije, a to s nimi chodí do hospody.

Jste autorem několika úspěšných knih, zbohatl jste ve čtyřiceti letech, dnes je vám čtyřicet sedm. Proč to trvalo tak dlouho?

Můj problém byl, že jsem měl sníženou sebevědomí kvůli své nemoci. Pak jsem začal dělat nábytek a z toho jsem měl dluhy, které jsem splácel deset let. Každý měsíc jsem musel vydělat 62 tisíc, vrátit je zpátky a pak si koupit rohlík. V ten moment, kdy jsem všechno splatil, přišlo finančně nejlepší období, kdy jsem vydělával miliony měsíčně.

Myslíte, že byste v tom stresovém období, o kterém mluvíte, dokázal přestat kouřit?

Myslím, že bych to dokázal, ale neměl jsem na to myšlenky. A samozřejmě jsem si lhal, že jsem ve stresu a potřebuji to. Také jsem se dozvěděl, že mám Tourettův syndrom. Bylo to hodně pozdě, do té doby

Při práci. Ivo Toman je tvrdý nejen na své klienty, ale především sám na sebe.

jsem si myslel, že jsem vadný. Před pár lety mi volala švagrová, abych si pustil televizi, dávali tam dokument o lidech s tímto syndromem. Pak jsem si to našel na internetu a strašně jsem se opil.

Byl to pro mě vlastně rozsudek. Pořád jsem žil ve víře, že ta nemoc, kterou mám, je nějak léčitelná, dal jsem dva miliony korun různým léčitelům, zkoušel jsem všechno možné a teď jsem se dozvěděl, že je to neléčitelné. S pomocí medikamentů se mohou pouze zmírňovat příznaky.

Vy ty léky užíváte?

Ne. Živím se hlavou a potřebuji myslet. Znáám několik lidí, kteří užívají antidepresiva, pomáhá jim to, některé nerozeznáte od zdravých, ale jsou otupělí.

Ještě se vraťme k té manipulaci, kterou se zabýváte. Když k vám přijde člověk, který se dozvěděl o zázračném školení, po kterém okamžitě sežene lukrativní zaměstnání, je u vás dobře? Jací lidé za vámi vůbec chodí?

Lidé, co shánějí práci, na má školení nechodí. První filtr jsou peníze. Jsem dost drahý. Denní školení stojí deset tisíc korun, hodinová konzultace šest. Ty konzultace nemám moc rád, proto jsou tak drahé. Když po mně chce firma motivační přednášku, hodina stojí šedesát tisíc. Oslovují mě firmy nebo jednotlivci, kteří mají velkou vnitřní motivaci a chtějí být ještě úspěšnější. Už patří mezi dejme tomu dvacet procent nejlépe vydělávajících, ale pořád nejsou spokojení.

Motivace je druh nespokojenosti. Někteří lidé si myslí, že směřujeme k nějaké nirvāně, kde najdeme věčné štěstí, ale to je utopie. Nirvāna neexistuje.

Věřím, že i Buddha nebo Ježíš, když šlápl bosou nohou na ostrý kámen, v tu chvíli nebyl šťastný. Štěstí je stav mysli, který se hodně podobá vývoji kurzu akcií. A když akcie stoupají, pocit štěstí se zvyšuje. Štěstí se dá zvyšovat penězi, ale ne moc.

Nakonec záleží jen vašem postoji k životu, jestli se na věci díváte pozitivně, nebo negativně. Tím manipulujeme sebe, ale samozřejmě můžeme manipulovat i druhé.

Nemáte pocit, že slovo manipulace má docela hanlivý význam?

Má. Ale na druhou stranu, když dětem večer řeknete, měly byste jít spát a ony odpoví, že chtějí být ještě pět minut vzhůru, dovolíte jim to pod podmínkou, že budou hodné. A to je oboustranná manipulace. Je to obchod – něco za něco.

Když chcete po partnerce nebo partnerovi, aby pro vás něco udělali, také jimi manipulujete. Ženy s námi manipulují i sexem. Když chci prodat knížku, musím zmanipulovat hodně čtenářů, aby si ji koupili. Když zaplatíte za někoho útratu v hospodě, tak si ho vlastně zavazujete. Dneska platím já a ty pro mě něco udělej, nebo já to zaplatím a ty o mně hezky piš. Není to tak?

Takže dneska platím já.

(smích) Pojem manipulace je nelibivý. Synonyma jako ovlivňování nebo motivace jsou líbivá, ale já nedělám líbivé věci. To je výhoda, že teď už nemusím dělat líbivé věci.

Mluvil jste o pocitu štěstí. Co vám ho zvyšuje anebo snižuje?

Máme dvacet pět tisíc myšlenek denně, to znamená, že jedna myšlenka vychází zhruba na necelé dvě sekundy. Když se dokážeme na něco soustředit a ztratíme pojem o čase, jsme v takzvaném stavu proudění a to vás činí šťastným. To jsou ty chvíle, kdy vás třeba nebaví se učit a najednou vás něco zaujme, zažerete se do toho a uběhne deset minut. Takže jsem-li ve stavu proudění, jsem šťastnější. Když dokážu celý den pracovat na něčem, co mě vzrušuje a baví, jsem šťastný. Při vzpomínce na něco špatného jsem chvíli nešťastný. S myšlenkami můžete manipulovat, takže manipulace je i dobrá.

VIZITKA

- Ivo Toman je marketingový odborník a školitel osobního rozvoje a motivace. Autor devíti knih, čtyř videoškolení a pěti motivačních audio CD na téma osobní rozvoj a motivace.
- Narodil se 23. 2. 1966 ve Frýdku-Místku.
- Po roce 1989 začal podnikat ve výrobě nábytku. V podnikání se mu ale nedařilo a jeho dluhy se vyšplhaly na 5 milionů Kč. Aby se zbavil dluhů, začal Ivo Toman s přímým prodejem v multilevel marketingu.
- V roce 2003 začal s manželkou Martinou Králíčkovou vyvíjet novou metodu výuky cizího jazyka a jeho společnost TAXUS uvedla na trh audio CD Revoluční angličtina (více na www.anglictinaprosamouky.cz).
- V roce 2008 byl Ivo Toman zařazen do Almanachu 1000 Leaders of the Czech Republic.
- Téhož roku vyšla kniha Úspěšná sebemanipulace, dále v 2009 Debordezace hlavy, o rok později Motivace zvenčí je jako smrad a poté v 2011 vyšla jeho kniha Ivo Toman O úspěchu.